

overfor Indenrigsministeren, den nuværende meget ærede Ministers Forgjænger; thi saavidt jeg er indrer, var der dengang Tale om et Beløb af 13,000 Kr., medens det nu er 39,960 Kr. Af Bilaget vil man kunne faae den fornødne Oversigt over, hvorledes dette Beløb agtes anvendt. Der er til dette Forslag stillet et Underændringsforslag af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), hvilket gaar ud paa, at Beløbet skal ned sættes med 7,150 Kr. Saavidt jeg skjønner, og efter hvad den ærede Forslagsstiller ogsaa har underrettet mig om, betyder dette Forslag at negte det Beløb, som er budgetteret til Indretning af Arkivlokale for Udenrigsministeriets Arkiv, saaledes at dette forbliver sammen med de øvrige Arkiver i Arkivlokalet i Ministeriebygningen eller i Proviantgaardens Arkivlokaler. Der vil derefter blive tilbage for Indenrigsministeren et Beløb af 32,810 Kr. til Anvendelse til den omhandlede Foranstaltning. Jeg skal opsette at udtale mig nærmere om dette Underændringsforslag — der forøvrigt, saavidt Flertallet af Udvalget har kunnet skjønne, er motageligt og ikke kan lægge Hindring iveien for, hvad man tilsigter med Forslaget — indtil vi have hørt den ærede Forslagsstiller udtale sig. Den anden Side af denne Sag er, som sagt, Udvidelsen af Rigsdagens Lokaler. Da dette Forslag forelaa for Finantsudvalget, udbad man sig nærmere Oplysning om de Forhandlinger, som vare førte imellem Thingenes høitærede Formand og Ministeren, og efter at vi havde gjort os bekendt med disse Forhandlinger samt med de Forslag til en Omdannelse, som foreløbig vare paa-tænkte, havde vi en Konference med dette Things høitærede Formand, da vi troede at skylde Folkethinget ikke at gaa ind paa dette Forslag, uden at vi ogsaa nogenlunde kunde gjøre Rede for, hvilken Betydning det vilde have for Rigsdagens og i alt Fald for Folkethingets Vedkommende. Det er oplyst, at Foranstaltningen antages for Rigsdagens Vedkommende at ville foranlede en Udgift af c. 21,000 Kr. Det er altsaa en Udgift af c. 60,000 Kr., som her forlanges; Overskrifter kommer jo af og til, men jeg skal blive staaende ved dette Beløb, som allerede er temmeligt betydeligt. Det maa derfor staa det høie Thing klart, hvorvidt det tror, at de Fordele, der kunne vindes ved den paa-tænkte Foranstaltning, ere af en saadan Bestaafenhed, at man kan følge Indenrigsministeren og Udvalget. Hensigten med Udvidelsen af Rigsdagens Lokaler er navnlig den at staffe Landstinget forøgede Lokaltiteter, og det er en Hensigt, som det selvfølgelig er værd at opoffre en Del for, da det er utvivlsomt, at Landstinget har det høist indskrænket; vi have det meget indskrænket, men formentlig har Landstinget det endnu mere. Efter den Forhandling, man havde med Folkethingets høitærede Formand, blev man for Folkethingets

Bedkommende enig om visse Betingelser, paa hvilke man troede at burde tiltræde Forslaget, og dem skal jeg nu tillade mig at nævne. Først skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at der imod den Forbedel, der søges indvunden for Rigsdagen, vil for selve Rigsdagens Medlemmers Vedkommende afgaa tvende Værelser, det ene for Landstingets og det andet for Folkethingets Vedkommende, til de høitærede Ministers Brug, idet man nu hvert Sted kun har eet Værelse for samtlige Ministre, hvilket ganske vist er utilbørligt tarveligt. Forsaavidt dette Formaal kan naas, er det altsaa ogsaa Opoffrelse værd. Hvor meget der derefter vil naas i Kvadratmaal ved Finantshovedkassens Bortflytning, kan jeg ikke sige, og jeg skal heller ikke komme nærmere ind derpaa; men jeg skal kun sige, at Stillingen for Folkethingets Vedkommende vil blive den, at det ene af de nuværende Arbejdsværelser her i Gangen gaar over til Ministerens Brug og det andet til Udvalgs Brug. Rigsdagen mister altsaa her paa dette Strøg, som ganske vist er et meget bekømt Strøg, to fælles Arbejdsværelser. Det ene af de to mere bekømt beliggende Udvalgsværelser, som under Nummerne 3 og 4 ere beliggende her nærmest ved Folkethingssalen, skal, hvis det ikke kan undgaaes, anvendes til Kassererkontor, og man vil altsaa her i Nærheden af Folkethingssalen kun have eet mindre Udvalgsværelse, og et andet i det ene af Arbejdsværelserne. Arbejdslokalerne og Biblioteket ville blive flyttede op, hvor Sætteriet nu er, og Sætteriet vil faae Plads nede i Kjelberen, hvorved man i Mesaninetagen vil faae to mindre Værelser og et større for Folkethingets Vedkommende. Dette sidste vil altsaa være den Tilvært, Folkethinget vil faae som en Slags Erstatning for den Ubequemmelighed, man mulig maatte mene at kunne have ved den anden Omslytning. Jeg har nu nævnt, hvorledes Resultatet vil blive for Folkethingets Vedkommende. Udvalget har ikke kunnet skjønne, at der ved denne Ordning blev noget Væsentligt uvundet for Folkethingets Vedkommende, og det har altsaa ikke været Hensyn til Folkethinget, som har kunnet bekvemme Udvalget til at tiltræde Forslaget, men man antager, at baade den nævnte Bequemmelighed for Ministrene og ligeledes Udvidelsen af Landstingets Lokaler er et Æquivalent for den Opoffrelse af 60,000 Kr., som her skal ydes. Det er vistnok denne Antagelse, der er den gjennemgaaende i Udvalget, og som har foranlediget os til at gaa ind paa Forslaget. Jeg skal dog tilføie den Bemærkning, at vi, selv efterat de 60,000 Kr. ere anvendte, dog efter min og, jeg tror efter næsten hele Udvalgets Opfattelse, staa med høist indskrænkede Lokaler for hele Rigsdagen, en Indskrænkning, som til flere Tider, og navnlig naar der engang igjen bliver Flugt i Forretningerne, meget vil hindre Arbejdernes hurtige Fremme. Der kan være visse Behageligheder